

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske (predlagatelji: 39 zastupnika u Hrvatskome saboru)

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 021-12/16-08/12, urbroja: 65-16-03, od 18. svibnja 2016. godine

Na temelju članka 125. stavka 4. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske (predlagatelji: 39 zastupnika u Hrvatskome saboru) daje sljedeće

O Č I T O V A N J E

Vlada Republike Hrvatske odbija sve navode Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske, iz sljedećih razloga:

1. Vlada Republike Hrvatske na čelu s predsjednikom Tihomirom Oreškovićem usvojila je Program nacionalnih reformi s ukupno 61 reformskom mjerom u četirima osnovnim područjima – “Makroekonomska stabilnost i fiskalna održivost”, “Lakši uvjeti poslovanja i investicijska klima”, “Obrazovanje za tržište rada” te “Veća učinkovitost i transparentnost javnog sektora”. Glavni cilj usvojenog Programa nacionalnih reformi je gospodarski rast, otvaranje novih radnih mjesta, fiskalna održivost i poboljšanje gospodarskih i društvenih prilika u Hrvatskoj te podizanje životnog standarda naših građana. Stoga, svako djelovanje utjecaja mimo ovlasti ugrožava stabilnost i gospodarski napredak države te nije u skladu sa strateškim opredjeljenjem Vlade Republike Hrvatske.

S tim u vezi, Vlada Republike Hrvatske će snažnom političkom voljom ustrajati na uklanjanju preostalih zakonodavnih i institucionalnih nedostataka u svrhu zaštite integriteta i transparentnosti u radu državnih tijela i institucija, stavljajući naglasak na odgovornost osoba na javnim funkcijama. Samo takvim pristupom moguće je postići jednaku primjenu zakona za sve.

Neutemeljeno je stoga tražiti političku odgovornost prvog potpredsjednika Vlade isključivo temeljem netočnih i paušalnih navoda iz predmetnog Prijedloga, a koji su redom autorski uradci dnevnih i tjednih tiskovina. Time bi se suspendirala načela pravne države i postigao bi se suprotan efekt. Eventualna odgovornost svih, tako i prvog potpredsjednika Vlade Tomislava Karamarka, utvrđuje se pred nadležnim tijelima i institucijama Republike Hrvatske, zbog čega je g. Karamarko sam zatražio od Povjerenstva za sprječavanje sukoba interesa da pokrene postupak, u kojem će Povjerenstvo na osnovu svih relevantnih podataka, dakle, sve potrebne dokumentacije i izjava, donijeti zaključak da li je prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske Tomislav Karamarko u obnašanju javne dužnosti stavio svoj privatni interes iznad javnog interesa, odnosno da li je ili nije bio u sukobu interesa.

Naime, u obrazloženju teksta Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske, Tomislavu Karamarku neosnovano se imputira postupanje suprotno odredbama Zakona o sprječavanju sukoba interesa, točnije članka 2., bez prethodno provedenog postupka nadležnog tijela koje je u tu svrhu osnovano i o tome jedino ovlašteno odlučivati, što predstavlja nedopušten pritisak na rad Povjerenstva i u suprotnosti je sa temeljnim načelima vladavine prava, jednom od najviših vrjednota ustavnoga poretka Republike Hrvatske, posebno odredbama o nepovrjedivosti slobode pojedinca i njegove osobnosti; odredbe o samostalnoj i neovisnoj sudbenoj vlasti i dr.

Upravo na taj način narušavamo povjerenje građana u tijela javne vlasti i zakonitost njihova postupanja te otvaramo sumnju za mogući partikularni pristup u svrhu dnevnopolitičkih potreba.

Točno je da su tvrtka u vlasništvu supruge prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Tomislava Karamarka, Ane Šarić Karamarko - „Drimia“ i tvrtka u vlasništvu dugogodišnjeg prijatelja prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Tomislava Karamarka, Joze Petrovića - „Peritus“, sklopile ugovor o suradnji koji je trajao od 1. veljače 2012. do 31. prosinca 2015. godine u skladu sa svim pozitivnim propisima Republike Hrvatske i običajima profesije. Ugovorom dogovorena suradnja odnosila se na poslove savjetovanja o medijima, medijskim strategijama i trendovima određenih industrija o čemu u navedenim tvrtkama postoje arhivirani materijali koji idu u prilog činjenici kako se ovdje nije radilo ni o kakvoj „fiktivnoj suradnji“, kako se to tvrdi u predmetnom Prijedlogu. Također, netočna je tvrdnja o nepostojanju referenci i iskustva na tom području gospođe Ane Šarić Karamarko, koja se već dvadeset godina bavi medijima i PR-om, zbog čega je bila i više nego kvalificirana za pružanje svih usluga navedenih u ugovoru.

Činjenica je da Zakon o sprječavanju sukoba interesa ne priječi da tvrtka u vlasništvu supruge prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Tomislava Karamarka posluje s tvrtkom gospodina Joze Petrovića, kao što to ne priječi niti jedan zakon Republike Hrvatske. Također, činjenica je i da sam sukob interesa, odnosno okolnosti iz privatnog života koje se isprepletu u određenom trenutku s okolnostima koje proizlaze iz činjenice da netko u svojstvu dužnosnika obavlja zakonom propisane ovlasti, same po sebi nisu sporne i nisu u suprotnosti sa Zakonom. U tim slučajevima, dužnosniku se predlaže zatražiti mišljenje Povjerenstva koje će na temelju dokaza utvrditi sve relevantne činjenice te pojasniti koje su to sve radnje, s obzirom na sve okolnosti, koje će najbolje zaštititi javni interes, što je potpredsjednik Vlade Tomislav Karamarko i učinio.

Ovdje Vlada Republike Hrvatske ističe kako se potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske Tomislav Karamarko do odluke nadležnog tijela na vlastiti zahtjev izuzeo iz svih procesa donošenja odluka vezanih uz INU. Također je potrebno naglasiti kako je Vlada predsjednika Tihomira Oreškovića do sada donijela samo jednu odluku vezanu za INU, i to 28. travnja 2016. godine, kojom Odlukom je dana suglasnost ministru gospodarstva za sklapanje ugovora o zastupanju.

Vlada Republike Hrvatske štiti će prije svega nacionalne interese u slučaju INE te će inzistirati na ispunjenju svih preuzetih obveza o ulaganju u hrvatske rafinerije od strane MOL-a.

2. Vezano uz navode iz Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja prvom potpredsjedniku Vlade o tobožnjim pritiscima koje bi Tomislav Karamarko navodno vršio na druge državne dužnosnike Vlade, Vlada Republike Hrvatske utvrđuje te navode neistinitim, te ih kao takve odbacuje. Odgovornosti koje su vezane za odluke na operativnoj razini ne mogu se poistovjetiti s ukupnim angažmanom u pojedinim segmentima društvene i gospodarske aktivnosti koje u najširem smislu riječi pokriva pojedini resor. Naime, Odlukom Vlade Republike Hrvatske prvi potpredsjednik Vlade Tomislav Karamarko određen je članom Vlade Republike Hrvatske zaduženim za nacionalnu sigurnost, koji je po položaju član Vijeća za nacionalnu sigurnost i po položaju obavlja i dužnost predsjednika Savjeta za koordinaciju sigurnosno-obavještajnih agencija. Osim toga, u svojoj profesionalnoj karijeri, Tomislav Karamarko obnašao je niz odgovornih dužnosti iz područja nacionalne sigurnosti, dužnost ministra unutarnjih poslova i čelnika sigurnosno-obavještajne agencije, zbog čega posjeduje veliko znanje i iskustvo kojim uvelike može pridonijeti kvalitetnijem i efikasnije radu državnih tijela i institucija iz nadležnog resora. U svom radu Tomislav Karamarko se ponaša odgovorno i isključivo u skladu sa svojim ovlastima te isto traži i od svih drugih, sukladno zakonima.

Na temelju svega navedenog, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da odbije Prijedlog za iskazivanje nepovjerenja prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske, Tomislavu Karamarku.

Za svog predstavnika, koji će u vezi s iznesenim očitovanjem biti nazočan na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Tomislava Karamarka, prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK

Tihomir Orešković

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/16-08/12

URBROJ: 65-16-02

Zagreb, 18. svibnja 2016.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 33. stavka 1. podstavka 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora sukladno odredbi članka 125. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora i članka 116. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, dostavilo 39 zastupnika u Hrvatskom saboru, aktom od 18. svibnja 2016. godine.

PREDSJEDNIK

akademik Željko Reiner

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a**

Klasa:
Urbroj:

Zagreb, 18. svibnja 2016. godine

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: *Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske*

- *dostavlja se*

Poštovani,

U prilogu dopisa dostavljamo Vam Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske te tražimo da isti uvrstite u Dnevni red sjednice Hrvatskoga sabora.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK KLUBA ZASTUPNIKA SDP-a

Zoran Milanović

ZASTUPNICI U HRVATSKOME SABORU

Zagreb, 18. svibnja 2016. godine

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Sukladno članku 116. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske i članku 125. stavak 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, dolje potpisani zastupnici u Hrvatskome saboru podnose

PRIJEDLOG

ZA POKRETANJE PITANJA POVJERENJA TOMISLAVU KARAMARKU, PRVOM POTPREDSJEDNIKU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

Podnositelji ovog Prijedloga traže da se u Dnevni red sjednice Hrvatskoga sabora **odmah** uvrsti točka *Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske* i to iz sljedećih razloga:

1. Tomislav Karamarko, prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske nalazi se u okolnostima koje ukazuju na postojanje ozbiljne interesne povezanosti s fizičkim i pravnim osobama čiji su ciljevi i interesi suprotni interesima Republike Hrvatske i hrvatskih građana, čime je dovedena u pitanje mogućnost da Tomislav Karamarko, kao član i prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske, da na objektivan i nepristran način, u interesu Republike Hrvatske i hrvatskih građana, donosi odluke u tijelima vlasti, konkretno u Vladi Republike Hrvatske.

Tvrtka Josipa Petrovića „Peritus Savjetovanje“ plaćala je tvrtki „Drimia“, koja je u vlasništvu Ane Šarić, sadašnje supruge, a tadašnje partnerice Tomislava Karamarka, za usluge savjetovanja i „praćenje stanja u energetske sektoru“ 2.500,00 Eura mjesečno, u razdoblju od 1. veljače 2013. godine do 31. prosinca 2015. godine, što znači da joj je isplaćeno otprilike 800.000,00 kuna u ukupnome iznosu.

Suradnja tih dviju pravnih osoba ne bi bila sporna da se ne radi o tvrtkama povezanim s osobama Josipa Petrovića, bivšeg člana Uprave INA-e iz vremena mandata predsjednika Vlade Ive Sanadera, (kojem se sudi za korupciju u slučaju MOL), a sadašnjeg lobista mađarskoga MOL-a s jedne strane i Ane Šarić, tadašnje partnerice, a sadašnje supruge Tomislava Karamarka, bivšeg ministra iz vremena mandata predsjednika Vlade Ive Sanadera, saborskog zastupnika i predsjednika tada najznačajnije oporbene stranke HDZ-a, a sadašnjeg prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske.

Sve ukazuje da je ta „poslovna suradnja“ između dviju navedenih tvrtki bila fiktivna, s obzirom da je za usluge marketinga i komunikacija te za „praćenje stanja u energetske sektoru“ odabrana upravo tvrtka „Drimia“ koja nikad ranije nije poslovala s energetske ili naftnim sektorom te samim time nema nikakvih referenci ni iskustava na tom području, a sve u svrhu kupovanja budućeg utjecaja kod donošenja određenih političkih odluka vezanih za odnose između Republike Hrvatske, mađarskog MOL-a i INA-e.

Također, prema samim tvrdnjama gospođe Ane Karamarko, između prvog potpredsjednika Vlade Tomislava Karamarka i Josipa Petrovića, lobista mađarskoga MOL-a, postoji prisani i prijateljski odnos za koji se zasigurno može tvrditi da utječe na donošenje političkih odluka vezanih za odnose Republike Hrvatske i mađarskoga MOL-a, poput odluka o arbitražnom postupku koji se vodi u slučaju MOL, a za čiji se prekid HDZ, stranka čiji je predsjednik upravo Tomislav Karamarko, ustrajno zalaže.

Navedenim postupcima i u takvim okolnostima, prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske, Tomislav Karamarko doveden je u situaciju u kojoj se može opravdano smatrati da njegov privatni interes utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti te da svoj privatni interes stavlja ispred javnog interesa.

Na taj način ozbiljno je narušeno povjerenje građana u tijelo javne vlasti, konkretno u Vladu Republike Hrvatske i svaki daljnji ostanak Tomislava Karamarka na dužnosti prvog potpredsjednika Vlade bio bi znak da su takve situacije, u kojima se privatni interes stavlja ispred javnog dopuštene i poželjne, što nikako ne može biti slučaj u demokratskoj i civiliziranoj državi, čemu Hrvatska teži.

Posebno je zabrinjavajuće da se prilikom razotkrivanja činjenica koje su gore navedene i njihovog iznošenja u javnosti, istovremeno i paralelno javljaju ozbiljni pritisci na medije, a prijete se i ucjenjuje i saborske zastupnike koji su odlučili javno progovoriti o navedenom slučaju pa čak i na one iz vladajuće koalicije. Za to se koriste najvjerojatnije protuzakonite metode, poput javnog objavljivanja zdravstvenog kartona sa šifrom dijagnoze jednog zastupnika, kako bi ga se ušutkalo i zastrašilo. Sve to govori da osobe iz interesnog kruga Tomislava Karamarka ne prezaju ni od čega kako bi zaštitili njegove i svoje privatne interese, a na račun i štetu interesa Republike Hrvatske i njenih građana.

Međutim, do sada razotkrivena interesna povezanost koja se očituje kroz gore navedene činjenice, mogla bi biti samo manji dio puno značajnijeg kruga interesa koji za cilj ima daljnju rasprodaju hrvatskog nacionalnog bogatstva, prirodnih resursa i strateških tvrtki te pogodovanje svojim izabranim partnerima, kako iz Hrvatske tako i iz inozemstva, uz

ostvarivanje ogromne materijalne koristi za pojedince koji su sudionici tih interesnih krugova, a čiji je jedan od značajnijih subjekata upravo Tomislav Karamarko, sadašnji prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske.

Nažalost, Hrvatska je već ranije imala takva iskustva, upravo s prošlom Vladom HDZ-a, njenim predsjednikom Ivom Sanaderom te brojnim ministrima i dužnosnicima HDZ-a koji se i danas nalaze u vrhu vlasti ili stranke. Upravo stoga, obrazac ponašanja lakše je prepoznati i dužnost je saborskih zastupnika upozoriti na opasnost od počinjenja velike i nepopravljive materijalne štete Republici Hrvatskoj i njenim građanima te je spriječiti, dok za to još postoje mogućnosti.

2. Tomislav Karamarko, prvi potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske učestalo i kontinuirano opstruira zakonima i Ustavom propisani rad državnih tijela i državnih dužnosnika koji su tim tijelima na čelu te na taj način dovodi u pitanje funkcioniranje državnih tijela, sve u svrhu ostvarivanja vlastitog utjecaja u onim državnim tijelima i drugim institucijama gdje za to ne postoje zakonske ili druge pretpostavke.

U više navrata, prvi potpredsjednik Vlade Tomislav Karamarko javnim se izjavama, koje se ne može tumačiti nikako drugačije nego kao pritiske, obraćao državnim dužnosnicima kojima nije nadređen u smislu ustroja državnih tijela te u stvarima za koje nema ovlasti.

Tako je u ožujku ove godine, prilikom posjeta Šibeniku izjavio: „Orepić je tu da rješava probleme, a ne da sam postane problem. Odgovara premijeru, ali i meni, a jasno smo mu rekli tko iz policije mora otići“. Na taj način ne samo da je izašao iz okvira svojih ovlasti koje ima kao potpredsjednik Vlade, pokušavajući voditi kadrovsku politiku i zahtijevajući smjene u resoru Ministarstva unutarnjih poslova, što je po zakonu u izričitoj nadležnosti ministra unutarnjih poslova Vlahe Orepića, nego je izrekao i prijetnju ministru Orepiću, nazivajući ga „problemom“, samo zbog toga što nije smijenio rukovodeće policijske službenike i to bez ikakvih zakonskih prepostavki opisanih u Zakonu o policiji, poput težih povreda službene dužnosti ili nesposobnosti za rad.

Nešto kasnije, u travnju, nakon što su zbog bizarne krađe u zgradi policije u Zagrebu, ipak razriješeni ravnatelj policije Dominić i drugi policijski dužnosnici, potpredsjednik Vlade Karamarko je u Koprivnici izjavio: „Ministar je nešto naučio, ovo je njegovo iskustvo. Najbolje je učiti na vlastitoj koži“, implicirajući da ga je ministar ranije trebao poslušati i smijeniti kadrove u policiji koji nisu po volji Tomislavu Karamarku pa ne bi došlo do tih situacija.

Također, Tomislav Karamarko, osim pritisaka na ministre u Vladi Republike Hrvatske, javno je upućivao poruke i samom predsjedniku Vlade Republike Hrvatske, Tihomiru Oreškoviću. Tako je u situacijama vezanim za nikad argumentirane pokušaje smjene tadašnjeg ravnatelja SOA-e Dragana Lozančića, vršio pritisak na predsjednika Vlade požurujući ga da i on supotpíše zahtjev za razrješenje koje je inicirala predsjednica Republike. „Prošlo je svako razumno vrijeme. On je već trebao biti razriješen“, govorio je tada u Novoj Gradiški, iako

nema nikakve ovlasti u razrješenju ili imenovanju čelnika obavještajnih službi u Republici Hrvatskoj.

Isto se ponovilo i prilikom imenovanja novog čelnika SOA-e, nakon što je Dragan Lozančić podnio ostavku, kada je Tomislav Karamarko vršio pritisak na predsjednika Vlade Tihomira Oreškovića da na čelo SOA-e imenuje njegovog kandidata.

Sve ovo možda i ne bi bilo toliko sporno, i ostalo bi u okvirima političkog nadmetanja u okvirima vladajuće koalicije, da ne postoje jasne indicije da je Tomislav Karamarko ovakve pritiske vršio u svrhu ostvarivanja svojih ciljeva i utjecaja nad represivno–istražnim tijelima koja za predmet svojih istraga trebaju imati upravo i ona postupanja i situacije od kojih su neke opisane upravo pod točkom 1. ovog Prijedloga, a to su korupcija, kupovanje utjecaja, zloupotreba položaja i ovlasti te ostvarivanje nepripadajuće materijalne koristi na štetu Republike Hrvatske.

U tom kontekstu, ovakvi postupci postaju potpuno neprihvatljivi i nedopustivi za jednog državnog dužnosnika i to iz razloga što se državni dužnosnik stavio u položaj da svoje osobne interese stavlja ispred interesa javnosti i ispred interesa Republike Hrvatske, a državna tijela koja za zadaću imaju štititi interese i sigurnost svih građana Republike Hrvatske stavlja u funkciju instrumenta za ostvarenje svojih parcijalnih interesa.

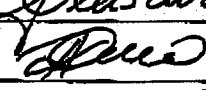
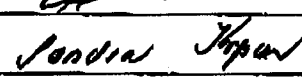

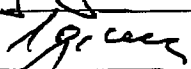
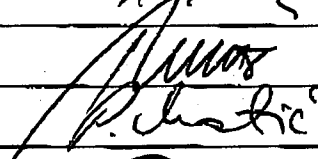
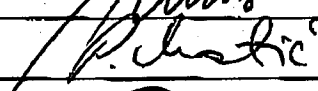

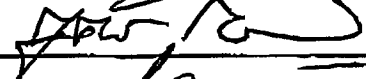
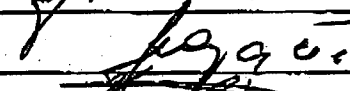
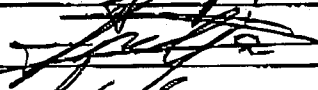

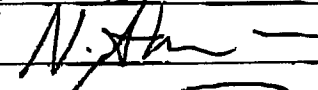
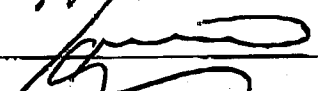

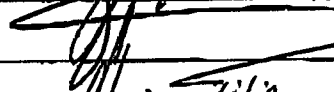

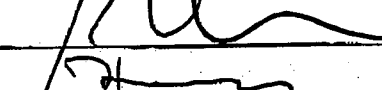
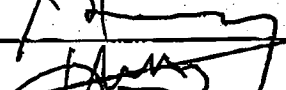
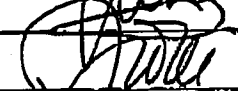
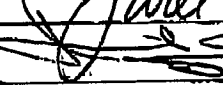
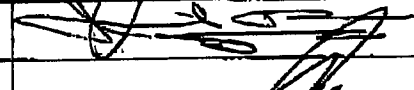
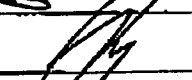
Na ovom mjestu treba podsjetiti na tekst prisege koju je prvi potpredsjednik Vlade Tomislav Karamarko dao pred zastupnicima Hrvatskoga sabora kada je stupao na dužnost. „Prisežem da ću dužnost člana Vlade savjesno i časno obnašati, poštivati Ustav, zakone i pravni poredak, te se zalagati za svekoliki napredak Republike Hrvatske“, rekao je tada.

Iz gore navedenog, može se nesumnjivo zaključiti da postupci Tomislava Karamarka, prvog potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske nisu činjeni u svrhu svekolikog napretka Republike Hrvatske, da nisu u skladu sa zakonima i pravnim poretkom te da nisu poduzimani s časnim namjerama, nego upravo suprotno, za ostvarivanje osobne koristi i interesa.

S obzirom na to i s obzirom da su gore navedeni postupci potpuno nespojivi s dužnošću člana Vlade Republike Hrvatske, podnositelji ovog Prijedloga predlažu Hrvatskome saboru da nakon provedene rasprave donese

Odluku o iskazivanju nepovjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske.

Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Tomislavu Karamarku, prvom potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske podnose zastupnici:

	IME I PREZIME	POTPIS
1.	SABINA GLASOVAC	
2.	ANA KOMPARIC' DEVOIC'	
3.	SANDRA KRIPAN	
4.	TOMISLAV ŽRGER	
5.	DRAGICA ZAREBEC	
6.	DAVOR PENIC'	
7.	PREORAS MATIĆ	
8.	PEĐA BRŠIN	
9.	TOMISLAV SAUČNA	
10.	JOŠKO ULIŠOVIĆ	
11.	JILKA UJIŠOVIĆ	
12.	SILVANO UJIŠOVIĆ	
13.	GORJANA ŠIBIĆ	
14.	NENAD STAZIĆ	
15.	MIRANNO MRŠIĆ	
16.	GOJAN MARJAS	
17.	IVO ŽELUŠIĆ	
18.	JAMIR TOMIĆ	
19.	TIHOMIR JAKOVINA	
20.	ZORAN VASIĆ	
21.	ZDRAVKO ROKIĆ	
22.	MARIO HRŠEĆ	
23.	BERNARDO GHOVIĆ	
24.	INOČIĆ ANĐEVIĆ MARINOUĆ	
25.	IGOR DRAGOVAN	

26.	ŽELJKO TOVILNOVIĆ	
27.	BORIS LAZUVAČ	
28.	JOSIP ŠEBE	
29.	OLAVIĆ KRIVONJIĆ	
30.	MIHAEL ZMAJLOVIĆ	
31.	RAMIRO OŠTARIĆ	
32.	ĐAVOR BERNARDIĆ	
33.	VEDRAN BABIĆ	
34.	DOMAGOJ HAJDUKOVIĆ	
35.	ARSEN BAUK	
36.	SINIŠA HADŽI ĐONČIĆ	
37.	IVAN KLARIN	
38.	ZORAN MILOVIĆ	
39.	RAJIC MARKŠAN	
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		
51.		
52.		
53.		
54.		